

RIKSDAGENS SVAR 295/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till revidering av bestämmelserna för främjande av säkerheten på allmänna platser

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till revidering av bestämmelserna för främjande av säkerheten på allmänna platser (RP 20/2002 rd).

Beredning i utskott

Förvaltningsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FvUB 28/2002 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen ser till att särskilt bereda ett lagförslag till riksdagen om förbud vid hot om straff mot att bära mask vid demonstrationer eller uppträda på annat sätt maskerad och störa den allmänna ordningen eller äventyra säkerheten.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Ordningslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja allmän ordning och säkerhet.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *allmän plats*

a) vägar, gator, gångbanor, torg, parker, badstränder, idrottsplaner, vattenområden, begravningsplatser och andra motsvarande områden som kan användas av allmänheten,

b) byggnader, kollektiva trafikmedel och andra motsvarande platser, såsom ämbetsverk, kontor, trafikstationer, köpcentra, affärslokaler och restauranger som antingen under någon tillställning eller annars kan användas av allmänheten,

2) tätort områden med tät bebyggelse, vilka angetts med trafikmärket för tätort.

2 kap.

Äventyrande av ordning och säkerhet samt orsakande av störning

3 §

Störande av den allmänna ordningen och äventyrande av säkerheten

Det är förbjudet att störa den allmänna ordningen eller äventyra säkerheten på allmän plats

1) genom att föra oljud eller på något annat motsvarande sätt,

2) genom upprepade hotfulla gester, aggressiva rörelser, muntligen framförda hotelser eller något annat motsvarande hotfullt beteende som inger rädsla,

3) genom att skjuta, kasta saker eller på något annat motsvarande sätt.

Verksamhet som avses i 1 mom. är förbjuden även annanstans än på allmän plats, om verksamheten av verksamheten sträcker sig till en allmän plats.

4 §

Intagande av rusmedel

Det är förbjudet att inta rusmedel på allmänna platser i tätorter och i ett fordon i kollektivtrafik.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte serveringsområden med särskilt tillstånd eller enligt anmälan eller de inre utrymmena i ett fordon i privat bruk. Det gäller inte heller intagande av alkohol drycker i parker eller på någon annan därmed jämförbar allmän plats så att intagandet samt den vistelse på platsen och det beteende som hör samman därmed inte utgör ett hinder el-

ler gör det oskäligt svårt för andra att utöva sin rätt att använda platserna för deras egentliga ändamål.

5 §

Förhindrande av fara

Ägaren eller innehavaren av en byggnad eller konstruktion eller en företrädare för dem skall se till att sådan snö eller is eller något annat föremål eller ämne som faller ner från byggnaden, konstruktionen eller någon annan motsvarande plats inte medför fara för människor eller egendom.

6 §

Reklam och kungörelser

Det är förbjudet att använda bländande eller vilseledande ljus som äventyrar den allmänna ordningen eller säkerheten eller sådan reklam som påminner om trafikregleringsanordningar eller annars äventyrar säkerheten. På uppmaning av polisen skall den som använder sådana ljus och reklamer utan dröjsmål avlägsna dem.

Det är förbjudet att olovligen avlägsna eller skada en offentlig kungörelse eller ett meddelande som en myndighet har satt upp till allmänt påseende.

7 §

Annan verksamhet som orsakar störning

Det är förbjudet att på allmän plats köpa och mot betalning erbjuda sexuella tjänster. Med sexuella tjänster avses i denna lag samlag enligt 20 kap. 10 § 1 mom. strafflagen (39/1889) samt därmed jämförbara sexuella handlingar. I 20 kap. 8 § strafflagen föreskrivs om straff för köp av sexuella tjänster av ung person.

Det är förbjudet att urinera och ha avföring på allmän plats på ett sådant sätt att det orsakar störning av den allmänna ordningen eller hälsorisker.

Det är förbjudet att ordna föreställningar på allmän plats, om det strider mot lag eller orsakar hälsorisker, skada på egendom eller betydande störning av den allmänna ordningen. Bestämmelser om allmänna sammankomster och offentliga tillställningar finns i lagen om sammankomster (530/1999).

8 §

Säkerställande av tillträde till byggnad

Ägaren eller innehavaren eller en företrädare för dem skall se till att det i ett flervåningshus finns kontaktuppgifter på ett synligt ställe för gårdskarlar, disponent eller någon annan person med vars hjälp polis-, räddnings- eller social- och hälsoskyddsmyndigheter eller stämningsman utan dröjsmål och utan ersättning kan komma in i huset.

3 kap.

Förbjudna föremål och ämnen

9 §

Farliga föremål

Det är förbjudet att tillverka, införa i landet, saluföra samt på allmän plats eller i ett trafikmedel på allmän plats inneha knogjärn, stiletter eller kaststjärnor samt som något annat föremål maskerade eggvapen liksom även förlamande elvapen, elbatonger, fjäderbatonger, precisionsslangbågar och precisionsslungor, om inte något annat bestäms i 2 eller 3 mom. eller i 12 §.

Saluföring av teleskopbatonger är förbjuden, om inte förvärvaren är ett bevakningsföretag eller en anordnare av specialutbildning för väktare i att använda maktmedel som avses i lagen om privata säkerhetstjänster (282/2002). Det är förbjudet att inneha teleskopbatonger på allmän plats och i ett trafikmedel på allmän plats, utom om den som innehar vapnet är en i lagen om privata säkerhetstjänster avsedd väktare eller en i

22 § i denna lag avsedd ordningsvakt i arbetsuppdrag eller om det finns någon sådan godtagbar orsak till innehavet som har samband med överlåtelse av teleskopbatongen eller något annat bestäms i 12 §.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller inte staten eller innehav av föremål i statens ägo, om innehavet grundar sig på att en person i anställning hos staten handhar sina uppgifter.

10 §

Innehav av föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan

Det är förbjudet att på allmän plats inneha följande föremål och ämnen som är avsedda att eller lämpar sig för att allvarligt skada någon annan:

- 1) eggvapen, söndriga glasföremål och andra med dessa jämförbara föremål som lämpar sig för att skära eller sticka,
- 2) batonger, kättingar, fjädrar, vajrar, kablar, bobollsträn och andra med dessa jämförbara föremål som är lämpliga som tillhygge,
- 3) kastpilar, kulor och andra med dessa jämförbara föremål som lämpar sig för att kastas,
- 4) ämnen som är frätande eller lämpar sig för att allvarligt skada eller förlama någon annan,
- 5) luftvapen, vapen med fjäderfunktion, harpuner, slangbågar, blåsrör och andra med dessa jämförbara föremål som lämpar sig för skjutande,
- 6) hälsofarliga laserpekare.

Det är förbjudet att på allmän plats inneha sådana föremål som är förvillande lika skjutvapen eller explosiva varor.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller inte sådana föremål eller ämnen som någon måste inneha på grund av sitt arbetsuppdrag eller av någon annan godtagbar orsak.

Innehav av skjutvapen och explosiva varor regleras i skjutvapenlagen (1/1998), lagen om explosionsfarliga ämnen (263/1953) och i förordningen om explosiva varor (473/1993).

11 §

Överlåtelse av luftvapen, vapen med fjäderfunktion och harpuner

Det är förbjudet att sälja eller annars varaktigt överlåta luftvapen, vapen med fjäderfunktion och harpuner till den som inte fyllt 18 år utan att dennes vårdnadshavare samtycker därtill.

12 §

Samlande av farliga föremål

Det är tillåtet att tillverka, införa i landet och saluföra historiskt eller konstnärligt värdefulla knogjärn, stiletter och kaststjärnor samt som något annat föremål maskerade eggvapen, fjäderbatonger, teleskopbatonger samt precisions-slangbågar och precisionsslungor. Det är tillåtet att inneha sådana föremål på allmän plats och i ett trafikmedel på allmän plats av sådana godtagbara skäl som har samband med ett köp eller med att föremålet fogas till en samling eller placeras ut på en utställning.

Ett föremål anses vara historiskt värdefullt, om det har anknytning till en betydande person, tilldragelse, plats eller tidsepok eller om det på grund av sin ålder eller raritet eller på grund av att det är representativt för denna typ av föremål eller av någon annan därmed jämförbar orsak har konst-, vapen- eller krigshistorisk eller etnografisk betydelse. Ett föremål anses vara konstnärligt värdefullt om det genom sin utformning, ytbehandling eller utsmyckning representerar en viss stilperiod eller annars är av betydelse med hänsyn till den konstnärliga helheten.

13 §

Innehav av ämnen som lämpar sig för klottring

Det är förbjudet att utan godtagbart skäl på allmän plats inneha sprayfärger och andra sådana målarfärger eller andra ämnen som lämpar sig väl för klottring av egendom.

4 kap.

Djur

14 §

Hunddisciplin

För bevarande av allmän ordning och säkerhet skall ägaren eller innehavaren av en hund

1) hålla hunden kopplad inom tätorter,

2) se till att hunden inte okopplad kan komma ut på allmänna badstränder, på områden reserverade som lekplats för barn, på torg under torgtid, på motionsslingor eller andra liknande löparbanor, i skidspår som iståndsatts för allmänt bruk eller på idrottsplaner, om det inte är särskilt tillåtet, och

3) se till att hundens exkrementer inte lämnas kvar i miljön inom en tätort på ett område som underhålls.

Vad som bestäms i 1 mom. 1 och 2 punkten gäller inte hundar i statens ägo som används vid tjänsteutövning, hundar som i bevakningsuppgifter används av väktare, skolade räddningshundar som utför serviceuppgifter, rörelsehandikappades assistenthundar eller synskadades ledarhundar.

Vad som bestäms i 1 mom. 1 punkten gäller inte en sluten gård, en träningsplats för hundar eller ett särskilt anvisat inhägnat rastområde. Också på nämnda områden skall hunden dock övervakas av sin ägare eller innehavare.

Vad som bestäms i 1 mom. 2 punkten gäller även katter. Vad som bestäms i 1 mom. 1 och 2 punkten gäller även hästar samt i tillämpliga delar andra husdjur eller sällskapsdjur.

15 §

Ridning

Det är förbjudet att rida och att köra med hästfordon eller andra motsvarande fordon på motionsslingor och andra liknande löparbanor, på skidspår som iståndsatts för allmänt bruk och på idrottsplaner, om inte något annat har angetts.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte nödvändiga service- och underhållsarbeten eller myn-

digheternas verksamhet för upprätthållande av ordningen.

5 kap.

Påföljder

16 §

Ordningsförseelse

Den som uppsåtligen

1) stör den allmänna ordningen eller äventyrar säkerheten på ett sätt som avses i 3 §,

2) intar rusmedel i strid med förbudet i 4 §,

3) försummar att iaktta den aktsamhetsplikt som ägaren eller innehavaren av en byggnad eller konstruktion eller deras företrädare har enligt 5 §,

4) använder ljus eller reklam i strid med förbudet i 6 § 1 mom. eller avlägsnar eller skadar en kungörelse eller ett meddelande som avses i 6 § 2 mom. i strid med förbudet i det nämnda momentet,

5) köper eller erbjuder sexuella tjänster i strid med 7 § 1 mom.,

6) urinerar eller har avföring i strid med förbudet i 7 § 2 mom.,

7) ordnar föreställningar i strid med 7 § 3 mom.,

8) försummar sin skyldighet att i enlighet med 8 § säkerställa tillträde till ett hus,

9) i strid med förbudet i 13 § innehar ett ämne som lämpar sig för klottring,

10) försummar sin i 14 § 1 mom. angivna skyldighet som gäller hållandet av djur, eller

11) bryter mot förbudet i 15 § 1 mom. som gäller ridning och körning,

skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *ordningsförseelse* dömas till böter.

Böter för ordningsförseelse får inte förvandlas till fängelsestraff.

17 §

Brott mot bestämmelserna om farliga ämnen

Den som uppsåtligen i strid med 9 § inför i landet, tillverkar eller saluför ett farligt föremål, skall för *brott mot bestämmelserna om farliga föremål* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök är straffbart.

Den som uppsåtligen i strid med 9 § innehar ett farligt föremål skall för den i 1 mom. nämnda gärningen dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

18 §

Brott mot bestämmelserna om föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan

Den som uppsåtligen i strid med 10 § innehar ett föremål eller ämne som lämpar sig för att skada någon annan eller i strid med 11 § uppsåtligen överlåter ett föremål som lämpar sig för att skada någon annan, skall för *brott mot bestämmelserna om föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

19 §

Ordningsbot

Bestämmelser om ordningsbot som påföljd för ordningsförseelse enligt 16 § samt för ringa brott enligt 18 § mot bestämmelserna om föremål och ämnen som lämpar sig för att skada någon annan finns i 2 a kap. 9 § 4 mom. strafflagen samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 5 mom. i sist nämnda paragraf.

20 §

Tvångsutförande

Om någon trots uppmaning av polisen försummar att avlägsna ett ljus eller en reklam som strider mot 6 § 1 mom., har polisen rätt att på dennes bekostnad sköta avlägsnandet. För att

hindra att den allmänna ordningen eller säkerheten äventyras har polisen i brådska fall rätt att utan att höra den försumlige sköta avlägsnandet av ljuset eller reklamen på dennes bekostnad.

21 §

Förverkandepåföljd, förstörande och fråntagande

Bestämmelser om förverkande av hjälpmedel vid brott samt föremål och egendom som har framställts, tillverkats eller fått till stånd genom brott eller som har varit föremål för ett brott finns i 10 kap. strafflagen.

Polisen kan frånta den som innehar ett i 9 eller 10 § avsett föremål eller ämne eller ett i 13 § avsett ämne. En anhållningsberättigad tjänsteman har rätt att bevisligen förstöra ett i 9 eller 10 § avsett föremål eller ämne som kan tas i beslag, om det är av ringa värde och det är uppenbart att det av domstol skulle dömas förverkat till staten. En polisman som hör till befälet har rätt att besvisligen förstöra även ett i 13 § avsett ämne jämte kärl, om ämnet jämte kärl är av ringa värde.

Polisen kan för bevarande av ordning och säkerhet frånta en person som i strid med 4 § har intagit rusmedel de ämnen som denne innehar i ett öppnat eller öppet kärl och bevisligen förstöra dem.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

22 §

Rätt att utse ordningsvakter

Polisinrättningen på den ort där ett köpcentrum eller en trafikstation finns eller från vilken ett trafikmedel avgår kan på ansökan av innehavaren av platsen eller trafikmedlet bevilja tillstånd att för köpcentret, trafikstationen eller det kollektiva trafikmedlet utse ordningsvakter som avses i lagen om ordningsvakter (533/1999) för att bistå polisen i att upprätthålla ordning och sä-

kerhet, om det inte är ändamålsenligt att upprätthålla ordning och säkerhet på något annat sätt och upprätthållandet av ordning och säkerhet kräver det av grundad anledning. I beslutet om rätt att utse ordningsvakter skall ordningsvakternas tjänstgöringsområde begränsas till köpcentrets eller trafikstationens fastighet och till trafikmedlet och vid behov till deras omedelbara närhet.

Ett tillstånd att utse ordningsvakter skall gälla högst fem år. Tillståndet kan förenas med villkor som gäller ordningsvakternas utbildning, bärandet av maktmedelsredskap, tjänstgöringsområde samt placeringen av ordningsvakter och antalet ordningsvakter.

Den polisinrättning som beviljat ett tillstånd att utse ordningsvakter kan vid behov återkalla tillståndet samt ändra dess villkor eller giltighetstid på grund av sådana förändringar som inverkar väsentligt på upprätthållandet av ordning och säkerhet inom tjänstgöringsområdet.

23 §

Ordningsövervakningsuppgifter

Uppdrag som gäller ordningsövervakningsuppgifter som avses i 22 § 1 mom. får tas emot och fullgöras bara av ett bevakningsföretag som avses i 3 § 1 mom. lagen om privata säkerhetstjänster. Ordningsövervakningsuppgifter får utföras bara av en ordningsvakt som är anställd hos bevakningsföretaget och som har giltigt godkännande som ordningsvakt och som väktare.

Befogenheterna för de ordningsvakter som utför ordningsövervakningsuppgifter bestäms enligt lagen om ordningsvakter. Ordningsvakten har dock inte sådana befogenheter som anges i 6 §, 7 § 1 mom. 3 punkten, 7 § 3 och 4 mom. eller 8 § lagen om ordningsvakter. En ordningsvakt som enligt 7 § 2 mom. lagen om ordningsvakter utövar sin rätt att gripa har rätt att visitera den gripne och de saker som denne medför för att försäkra sig om att den gripne inte innehar föremål eller ämnen med vilka han eller hon kan orsaka fara för sig själv eller andra. Ordningsvakten har rätt att frånta den gripne de farliga föremål och ämnen som påträffas vid visitationen.

De föremål och ämnen som frångåtits den gripne skall utan dröjsmål överlämnas till polisen.

På ordningsövervakningsuppgifter tillämpas vad som i lagen om privata säkerhetstjänster bestäms om god bevakningssed i 10—14 §, om uppgörandet av uppdragsavtal, händelserapporter och verksamhetsanvisningar i 8, 17 och 19 §, om maktmedelsredskap och bärandet av dem i 2 § 14 punkten, 29 och 30 § samt om myndigheternas rätt att få information i 43 §. Bevakningsföretaget skall i sina register över personal och arbetsskift samt i sin årsanmälan ta in uppgifter som motsvarar uppgifterna i 18 och 45 § lagen om privata säkerhetstjänster och som gäller utförandet av uppdrag innefattande ordningsvaktsuppgifter samt de ordningsvakter som deltagit i utförandet av uppdraget.

Den som utför ordningsövervakningsuppgifter skall vara iförd ordningsvakts dräkt. För ordningsvaktsdräkten gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om väktares dräkt i 32 § 1 och 3 mom. samt 33 § lagen om privata säkerhetstjänster. Inrikesministeriet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om märken och text på ordningsvaktsdräkten.

Straff för brott mot 1 mom. utdöms enligt 17 kap. 6 a § strafflagen. Straff för brott mot

3 och 4 mom. utdöms enligt 56 § lagen om privata säkerhetstjänster.

24 §

Ändringssökande

I ett förvaltningsbeslut som meddelats med stöd av denna lag söks ändring på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ett beslut som med stöd av denna lag fattats om återkallande av tillstånd eller ändring av tillståndsvillkoren skall iaktas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 200 .

Genom denna lag upphävs förordningen den 1 juni 1928 innefattande allmän ordningsstadga för landsbygden (219/1928) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 2 a kap. 9 § och 17 kap. 13 § strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 a kap. 9 § och 17 kap. 13 §,
dess lagrum sådana de lyder, 2 a kap. 9 § i lagarna 550/1999, 515/2002 och 1094/2002 samt
17 kap. 13 § i lag 563/1998, som följer:

2 a kap.

Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot

9 §

Ordningsbotsförseelser

Ordningsbot kan i enlighet med 2—5 mom. bestämmas som påföljd för en förseelse som hör under allmänt åtal, när det strängaste föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst sex månader.

Ordningsbot kan bestämmas som påföljd för ringa brott mot vägtrafiklagen (267/1981) eller fordonslagen (1090/2002) eller sådana bestämmelser som utfärdats med stöd av dem och som gäller

- 1) gående,
- 2) förare av motorlösa fordon,
- 3) motordrivna fordons eller släpfordons konstruktion, utrustning, skick eller handlingar som skall medföras vid körning av motordrivna fordon, störande och onödig körning med motordrivna fordon, persontransport, användning av förarens eller passagerarens personliga skyddsutrustning, övriga trafikregler som gäller för föraren eller påbud, förbud eller begränsningar som anges med trafikanordning,
- 4) överskridande av den högsta tillåtna hastigheten med ett motordrivet fordon, eller
- 5) besiktning och anmälan för registrering av fordon.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ringa överträdelse av nedskräpningsförbudet enligt avfallslagen (1072/1993) samt för försummelse att betala fiskevårdsavgift eller spöfiskeavgift enligt lagen om fiske (286/1982)

eller för försummelse att inom utsatt tid uppvisa ett bevis på att sådan avgift har betalats.

Ordningsbot kan också bestämmas som påföljd för ordningsförseelse enligt ordningslagen (/) samt för ringa brott mot vad som bestäms om föremål och ämnen som lämpar sig för att tillfoga någon annan skada.

Närmare bestämmelser om de förseelser som nämns i 2—4 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 kap.

Om brott mot allmän ordning

13 §

Ofog

Den som

1) genom att föra oljud eller på något annat sådant sätt orsakar störning i samband med tjänsteutövning någon annanstans än på en allmän plats eller i ett ämbetsverk, ett kontor, en butik eller i en fabrik dit allmänheten inte äger tillträde eller på någon annan motsvarande plats,

2) orsakar störning genom att ringa samtal till ämbetsverk, kontor, affärer eller andra liknande platser, eller

3) av okynne orsakar falskt alarm genom att använda nödbroms eller larmanordning i ett kollektivt trafikmedel, en hiss eller någon annan anordning,

skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms på något annat ställe i lag, för *ofog* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den

200 .

Lag

om ändring av 1 § lagen om strafforderförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1993 om strafforderförfarande (692/1993) 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 973/2001, som följer:

1 § Vid förfarande enligt denna lag (<i>strafforderförfarande</i>) kan dömas ut bötesstraff och förverkandepåföljder på högst 1 000 euro för förseelser för vilka den straffbestämmelse som skall tillämpas på fallet inte med tanke på de föreliggande omständigheterna föreskriver strängare straff än böter eller fängelse i högst sex månader samt för överträdelse av lagligen fastställt vites-	förbud. Straff kan dömas ut enligt denna lag även i det fall att förseelsen också kan medföra någon annan påföljd än vad som nämns ovan, om det inte yrkas att den som begått förseelsen skall dömas till en sådan. — — — — — _____ Denna lag träder i kraft den 200 . _____
---	---

Lag

om ändring av 6 § lagen om upprätthållande av ordning i kollektivtrafik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 juni 1977 om upprätthållande av ordning i kollektivtrafik (472/1977) 6 §, sådant den lyder i lag 585/1998, som följer:

6 § Bestämmelser om straff för störande av den allmänna ordningen och äventyrande av säker-	heten i kollektiva trafikmedel finns i ordningslagen (/). _____ Denna lag träder i kraft den 200 . _____
---	--

Lag

om ändring av 58 § alkohollagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i alkohollagen av den 8 december 1994 (1143/1994) 58 § som följer:

58 §

Förtäringsförbud

Om annat inte följer av denna lag är det förbjudet att förtära alkohol

1) på ställen där detaljhandel med alkoholdrycker bedrivs samt i andra öppna handelsrörelser,

2) i restauranger och på andra ställen där allmänheten mot betalning får mat och förfriskningar, samt

3) i lokaler och på andra ställen där offentliga tillställningar ordnas.

Polisen kan, när upprätthållande av allmän ordning så förutsätter, förbjuda förtäring av alkohol på allmän plats.

På ställen som avses i 1 mom. 1—3 punkten får ägaren, arrangören eller ordningsman inte tillåta förtäring av alkoholdrycker.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om upphävande av lagen om eggvapen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 28 januari 1977 om eggvapen (108/1977) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag **om upphävande av 7 § kommunallagen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Genom denna lag upphävs 7 § kommunallagen av den 17 mars 1995 (365/1995).	2 § Denna lag träder i kraft den 200 .
--	---

Lag **om ändring av 31 § kommunindelningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunindelningslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) 31 § som följer:

31 § <i>Kommunala taxor och stadgor</i> Taxor för kommunala avgifter och kommunala stadgor som utfärdats med stöd av lag förblir även efter en ändring i kommunindelningen i	kraft i tillämpliga delar inom det område som de har gällt. Taxor och stadgor som avses i 1 mom. skall omedelbart justeras så att de motsvarar den nya kommunindelningen. Denna lag träder i kraft den 200 .
--	--

Lag

om upphävande av 23 § 1 mom. och 24 § lagen angående rätt att idka näring

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna lag upphävs 23 § 1 mom. och 24 § i lagen den 27 september 1919 angående rätt att idka näring (122/1919) jämte ändringar.	Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av vägtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 47 § 2 mom.,
ändras 1 § 1 mom. samt
fogas till 28 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 §	28 §
<i>Tillämpningsområde</i>	<i>Särskilda parkeringsförbud</i>
Denna lag gäller trafik på väg. Bestämmelser om lagens tillämpning inom annat område finns i 5, 28 och 92 §.	Det är förbjudet att parkera på enskilt område utan tillstånd av fastighetens ägare eller innehavare. Parkeringsföreskrifter för ett enskilt område skall sättas upp så att de är lätta att observera.
	Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av lagen om ordningsvakter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om ordningsvakter (533/1999) 1 § 1 mom., 7 § 3 mom., 10 §, 11 § 1 mom. och 13 § 2 mom., av dessa lagrum 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 285/2002, samt fogas till lagen nya 10 a och 10 b § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag bestäms om de skyldigheter och befogenheter som den som med stöd av lagen om sammankomster (530/1999), lagen om friluftsliv (606/1973), sjömanslagen (423/1978), ordningslagen (/) eller förordningen om inkvarterings- och förplägnadsrörelser (727/1991) har utsetts att övervaka ordning och säkerhet (*ordningsvakt*) har i sitt uppdrag samt om hur en sådan person skall godkännas för uppdraget, till den del något annat inte bestäms i nämnda lagar eller i någon annan lag.

7 §

Avlägsnande, gripande och hållande i förvar

Kan den som gripits inte utan dröjsmål överlämnas till polisen, har ordningsvakten rätt att med polisens samtycke och med iakttagande av de anvisningar som meddelats av inrikesministeriet hålla honom i förvar i högst 4 timmar från gripandet, dock högst till dess att tillställningen är slut och allmänheten avlägsnat sig eller tills grunden för gripandet annars har upphört.

10 §

Godkännande som ordningsvakt

Som ordningsvakt får godkännas en för uppgiften lämplig myndig person med sådan utbildning som bestämts av inrikesministeriet. En ord-

ningsvakt godkänns för högst fem år i sänder av den lokala polisen i sökandens hemkommun.

Med beaktande av en tillställnings omfattning och natur samt av andra särskilda skäl kan polisinsättningen på den ort där tillställningen ordnas, som ordningsvakt vid en enskild tillställning godkänna också en person som saknar sådan utbildning som avses i 1 mom.

10 a §

Återkallande av godkännande som ordningsvakt

Den polisinsättning inom vars distrikt en ordningsvakt har sin hemkommun skall återkalla ett godkännande som ordningsvakt om ordningsvakten begär det.

Ett godkännande som ordningsvakt kan återkallas helt och hållet eller för viss tid, om

1) ordningsvakten med hänsyn till sin hederlighet, pålitlighet eller personliga egenskaper inte längre är lämplig som ordningsvakt,

2) ordningsvakten genom dom som har vunnit laga kraft har dömts för ett brott som visar att han eller hon är olämplig för sin uppgift eller uppsåtligen har förfarit väsentligen felaktigt som ordningsvakt, eller

3) ordningsvakten på ett väsentligt sätt har brutit mot villkor eller begränsningar som fogats till godkännandet som ordningsvakt.

Polisinsättningen kan i de fall som avses i 2 mom. i stället för att återkalla godkännandet tilldela ordningsvakten en varning, om det med hänsyn till omständigheterna vore oskäligt att återkalla godkännandet.

10 b §

Tillfälligt återkallande av godkännande som ordningsvakt

En polisman som hör till befälet kan tillfälligt återkalla ett godkännande som ordningsvakt, om polisen har fått kännedom om omständigheter vilka sannolikt leder till att godkännandet återkallas.

Om ett godkännande som ordningsvakt har återkallats eller om det finns förutsättningar att tillfälligt återkalla ett godkännande, kan en polisman omhänderta ordningsvaktskortet för att överlämna det till en polisman som hör till befälet, varefter denne inom 14 dagar skall besluta om godkännandet skall återkallas tillfälligt. En polisman kan omhänderta ett ordningsvaktskort även då godkännandet som ordningsvakt har återkallats. Utan hinder av vad som bestäms i 5 kap. 10 § tvångsmedelslagen (450/1987) kan kroppsvisitation förrättas för frångående av ett ordningsvaktskort.

Ett tillfälligt återkallande av godkännande som ordningsvakt skall genast anmälas till polisinsrättningen i ordningsvaktens hemkommun. Ett beslut att tillfälligt återkalla ett godkännande som ordningsvakt är i kraft högst tre månader. Den polisinsrättning inom vars distrikt ordningsvakten har sin hemkommun kan förlänga beslutets giltighetstid med högst sex månader åt gång-

en, om ordningsvakten misstänks för ett brott som sannolikt leder till att godkännandet som ordningsvakt återkallas.

11 §

Kännetecken och kort för ordningsvakter

Den som enligt denna lag har utsetts till ordningsvakt skall när han eller hon utför sitt uppdrag bära ett synligt kännetecken som fastställts av inrikesministeriet. Ingen annan har rätt att använda detta kännetecken.

— — — — —

13 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

— — — — —

Utöver vad som anges ovan kan inrikesministeriet genom förordning meddela närmare bestämmelser om hållande i förvar enligt 7 § och om lokaler som används för detta ändamål, om visitation enligt 8 §, om förvaring av föremål och ämnen som omhändertagits, om användning av maktmedel, maktmedelsredskap samt om ordningsvakternas utbildning och om förfarandet vid godkännande av ordningsvakter.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 31 augusti 1978 om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden (669/1978) 14 § och
ändras 17 § 1 mom. som följer:

17 §

Denna lag träder i kraft den 200 .

Den som bryter mot bestämmelserna i 2 eller 3 kap. skall, om inte strängare straff bestäms någon annanstans, dömas till böter.

— — — — —

Helsingfors den 17 februari 2003
